ἔπεισε τὴν μητέρα μόνους **σφᾶς** ἐς τὸ **δωμάτιον** […] μεταπέμψασθαι: καὶ οὕτω, **πιστεύσαντος τοῦ Γέτα**, ἐσῆλθε μὲν μετ᾽ αὐτοῦ, ἐπεὶ δὲ εἴσω ἐγένοντο, **ἑκατόνταρχοί** τινες **ἐσεπήδησαν ἀθρόοι**, παρὰ τοῦ Ἀντωνίνου προπαρεσκευασμένοι, καὶ αὐτὸν πρός τε τὴν μητέρα, ὡς εἶδέ σφας, προκαταφυγόντα καὶ ἀπό τε τοῦ **αὐχένος** αὐτῆς **ἐξαρτηθέντα** καὶ τοῖς στήθεσι τοῖς τε **μαστοῖς** προσφύντα κατέκοψαν **ὀλοφυρόμενον** καὶ βοῶντα: ‘μῆτερ μῆτερ, τεκοῦσα τεκοῦσα, βοήθει, σφάζομαι.’ ”	Σφᾶς : αὐτούς Τὸ δωμάτιον, ου : ἡ οἰκία τῶν βασιλέων Πιστεύσαντος τοῦ Γέτα : ἐπεὶ ὁ Γέτας ἐπίστευσε ἑκατόνταρχος : ὁ ἄρχων ἑκατὸν ἀνδρῶν εἰσπηδάω : ὁρμάω ἀθρόος, α, ον : πᾶς, πᾶσα, πᾶν ὁ αὐχήν, ένος : ἐξαρτάω : προσάπτω ὁ μαστός, οῦ : προσφύω : ἔχομαι, λαμβάνομαι ὀλοφύρομαι : στενάζω σφάζομαι : σφάττομαι
καὶ ἡ μὲν […] τόν τε υἱὸν ἐν τοῖς ἑαυτῆς **κόλποις ἀνοσιώτατα ἀπολλύμενον** ἐπεῖδε, καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐς αὐτὰ τὰ **σπλάγχνα** τρόπον τινά, ἐξ ὧν **ἐγεγέννητο**, ἐσεδέξατο: καὶ γὰρ τοῦ **αἵματος** πᾶσα **ἐπλήσθη**.	ὁ κόλπος, ου : ὁ μαστός ἀλλὰ καὶ ὅπου ὁ παῖς φέρεται ἐν τῇ γυναικί ἀνοσιώτατα ↔ ἱερώτατα ἀπολλύμενον : ἀποθνήσκων τὰ σπλαγχνα, ων : πάντα τὰ ὄργανα τὰ ἐν τῷ γαστρί ἐγεγέννητο : ἐγένετο τὸ αἷμα, ατος : ἐπλήσθε : ἐπληροῦτο
οὔτε δὲ **πενθῆσαι** οὔτε **θρηνῆσαι** τὸν υἱόν […] ὑπῆρξεν αὐτῇ […] ἀλλ᾽ ἠναγκάζετο ὡς καὶ ἐν μεγάλῃ τινὶ εὐτυχίᾳ οὖσα χαίρειν καὶ γελᾶν: ”	Πενθέω : λυποῦμαι καὶ δακρύω ἄνθρωπον νεκρόν Θρηνέω : πενθέω Γελάω : ahahahahah!

Cassius Dio, *Historiae Romanae*, 78, 2-3.

τέλος δὲ μὴ φέρων ὁ Ἀντωνῖνος, ἀλλ’ὑπὸ τῆς περὶ τὴν **μοναρχίαν ἐπιυθμίας** ἐλαυνόμενος, διέγνω δρᾶσαι τι ἢ παθεῖν **γενναῖον** […].	ἡ μοναρχία, ας : ἡ ἀρχὴ ἀνθρώπου ἑνός ἡ ἐπιθυμία, ας : πάθος τοῦ ἐπιθυμούμενος διέγνω : εἷλε (< αἱρέω) δρᾶσαι : ποιῆσαι γενναῖον : κάλλιστα
Γέτας μὲν δὴ **καιρίως τρωθείς**, προσχέας τὸ αἷμα τοῖς τῆς μητρὸς στήθεσι, **μετήλλαξε τὸν βίον.**	Καιρίως τρωθείς : οὕτως τύπτεται ὡς βεβαίως μέλλει ἀποθανεῖσθαι Μεταλλάσσω τὸν βίον : ἀποθνήσκω
ὁ δ’Ἀντωνῖνος […] προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, φερόμενός τε δι’ὅλων τῶν **βασιλείων** ἐβόα μέγαν κίνδυνον **ἐκπεφευγέναι** μόλις τε **σωθῆναι**.	Θέων : τρέχων Τὰ βασιλεία, ων : ἡ οἰκία τῶν βασιλέων ἐκπεφευγέναι : φεύγειν σωθῆναι : σώζεσθαι
Τούς τε στρατιώτας […] κελεύει αὐτὸν ἁρπάσαντας ἀπάγειν ἐς τὸ στρατόπεδον.	Τὸ στρατόπεδον, ου :

Herodian, Τῆς μετὰ Μάρκον ἱστορίας, IV 2-3.